

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA POSTSINODAL *CHRISTUS VIVIT*

CAPÍTOL CINQUÈ – CAMINS DE JOVENTUT (134-178)

1- QUÈ ENS DIU L'EXHORTACIÓ?

En aquell capítol es respon a la pregunta: Com es viu la joventut quan ens deixem il·luminar i transformar pel gran anunci de l'Evangeli? Per al Papa la joventut és un temps beneït per al jove i una benedicció per a l'Església i el món. És una alegria, un cant d'esperança i una benaurança. Apreciar la joventut implica veure aquest temps de la vida com un moment valuós i no com una etapa de pas on la gent jove se sent empesa cap a l'edat adulta. Per aquesta raó els convida: “Remeu mar endins, sortiu de vosaltres mateixos”.

Jesús pot unir a tots els joves de l'Església en un únic somni, «un somni gran i un somni capaç d'acollir a tots. Aquest és el somni pel qual Jesús va donar la vida en la creu i que l'Esperit Sant va escampar i va marcar amb foc el dia de Pentecosta en el cor de cada home i cada dona” perquè siguem germans, compromesos contra la violència i defensors de la vida.

Mostra la conseqüència de l'anunci de Crist en els joves. És a dir: què canvia quan es viu la joventut deixant-se il·luminar i transformar pel gran anunci de l'Evangeli. Perquè la joventut és un regal valuós, un temps de somnis i d'eleccions caracteritzat per la “inquietud”. Una inquietud que no ha de degenerar en ansietat o en por. És el temps de les ganes de viure i d'experimentar, sabent que el millor és exprèmer el present omplint-lo d'amor. I això es pot fer fins i tot enmig de dificultats.

La plenitud de la joventut solament es troba en la trobada amb Jesucrist, en l'amistat amb Ell, que ens obre als altres. El cristianisme no és un conjunt de veritats o un codi de normes: el cristianisme és Crist. La joventut és el temps del creixement i de la maduració, no menys important en les realitats de l'esperit que en les del cos. És el temps d'aquesta amistat amb Crist que plena la vida, que li dona sentit total per les sendes de la fraternitat i del compromís per a construir una societat nova. Aquesta amistat converteix la vida en una aventura i un projecte fascinant, ple de bellesa (com s'expressa en el capítol següent) i també de desafiaments.

Francesc demana als joves cristians que siguin missioners valents, que comuniquin i comparteixin la seva fe: “No tinguin por d'anar i portar a Crist a qualsevol ambient, fins a les perifèries existencials, també a qui sembla més llunyà, més indiferent” (n. 177). I això, sense esperar a demà sinó amb energia, audàcia i creativitat, sense fronteres ni límits

2- IDEES-REFLEXIÓ PER A LA PASTORAL

➤ És un capítol ple de força amb frases colpidores.

Proposem meditar frases concretes, aplicant-les com sempre no només a joves.

CV139 El jove camina amb dos peus com els adults, però a diferència dels adults, que els tenen paral·lels, en posa un davant de l'altre, disposat a anar-se'n, a partir. Sempre mirant cap endavant

CV142 Cal perseverar en el camí dels somnis amb paciència, compromís,... tot superant l'ansietat.

CV147 La Paraula de Déu et convida a viure el present, no sols a preparar el demà.

CV153 És tan important l'amistat que Jesús mateix es presenta com a amic

CV155 Amb l'amic parlem, compartim les coses més secretes. Amb Jesús també hi conversem. La pregària és un desafiament i una aventura.

CV156 Resant és possible arribar a experimentar una unitat constant amb ell, que supera tot el que puguem viure amb altres persones

CV157 Jesús pot unir tots els joves de l'Església en un únic somni capaç d'acollir a tothom.

CV167 Déu estima l'alegria dels joves i els invita a que aquesta es visqui en comunió fraterna.

CV168 Joves compromesos amb els altres malgrat visquem davant un món tan ple de violència i egoisme.

CV169 Proposo als joves anar més enllà dels grups d'amics i construir l'amistat social, buscar el bé comú.

CV173 Alimentats amb l'Eucaristia, es demana als joves que es col·loquin sempre en el lloc del servei.

CV178 La missió no és fàcil ni còmoda. Vosaltres, joves, sou l'ara de Déu, que us vol fecunds. Perquè és donant com es rep, i la millor manera de preparar un bon futur és viure bé el present amb donació i generositat.

➤ CV 176 Un text de l'exhortació que pot servir de guia per a tot com enviats:

El valor del testimoniatge no vol pas dir que s'hagi de callar la paraula. Per què no parlar de Jesús, per què no explicar als altres que ell ens dona forces per a viure, que és bo de conversar amb Ell, que ens fa bé meditar les seves paraules? (Joves), no deixeu que el món us arrossegui a compartir només les coses dolentes o superficials.

Sigueu capaços d'anar contracorrent i sapigueu compartir Jesús, comuniquen la fe que Ell us ha regalat. Tant de bo que pugueu sentir en el cor el mateix impuls irresistible que movia sant Pau quan deia: "Ai de mi si no anunciés l'Evangelí! (1Co 9,16)

3- QÜESTIONS A COMPARTIR I PROPOSTES/CONCLUSIONS

Punts de reflexió:

- Jesús acull a tothom. Com vivim la participació en propostes diocesanes com una ajuda a veure la pluralitat de l'església diocesana. Consciència de la riquesa que hi ha en el nostre bisbat.
- Proponem-nos de fer una acció en favor del bé comú, i que sigui possible. Quina creativitat ens suggereix? Serem capaços de transformar els cors de tants que viuen al nostre costat? I el cor d'altres persones?. Quin impliquem-nos faríem?
- Compartim a les xarxes la nostra condició de creients? Què fem?
- Última acció d'aquest capítol: donar testimoniatge de l'Evangelí a tot arreu: Ai de mi si no anunciés l'Evangelí (1Co 9,16). Com i què donem a conèixer als altres per mitjà de les nostres paraules i per mitjà del nostre testimoniatge. Què creiem que ens resulta més fàcil o més difícil?.

4- TEXTOS EVANGÈLICS/PREGÀRIA

- Sir 14, 11.14 / Mt 6,34 / Jn 15,15 / 1Jn 2,14
- *Senyor, feu de mi un instrument de pau.
Que on hi hagi odi, hi posi l'amor.
On hi hagi ofensa, hi posi el perdó.
On hi hagi discòrdia, hi posi la unió.
On hi hagi error, hi posi la veritat.
On hi hagi dubte, hi posi la fe.
On hi hagi desesperació, hi posi l'esperança.
On hi hagi tenebres, hi posi la llum.
On hi hagi tristesa, hi posi l'alegria.
Oh Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar que ser consolat,
comprendre que ser comprès,
estimar que ser estimat.
Perquè és donant que es rep,
oblidant que es troba,
perdonant que s'és perdonat,
i morint que es ressuscita a la vida eterna
(Oració "Senyor, feu-me un instrument de la vostra pau", atribuïda a St. Francesc d'Assís –citada al n° 178)*